

{ אז נדברו }

פרשת האזינו תשפ"ז | גליון מספר: 747 | לסדר: "יסובבנה יבוננה יצרנה כאישון עין"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

A8447168@gmail.com

לתגובות בפקס:
077-4448588

חדש!

ניתן לקבל את העלון
בפקס:

מערכת אוצר הגלינונות:

02-3132641

קוד עלון: 1233

לתחזומות ולהוראות

קבע לעלון:

באשראי:

"נדרים פלוס"

(קופה: עלון או נדבה)

בטלפון:

0799-654321

בבנק: בנק פארי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(מזכר להחזר מס)

למענה אנשי:

052-7683095

נבואה שעריך!!! סיום מסכת חולין... מתחילים בכורות...

לכל הדעות המשפט הכי מרגש ביום כיפור זה 'פתח לנו שער בעת נעילת שער כי פנה יום', מסתמא יש עליו הכי הרבה שירים ולחנים... אבל מה יכול להיות יותר מרגש מהמשפט הזה???

תן ניחוש איזה משפט ביום כיפור עוד יותר מרגש ומרטיט מ'פתח לנו שער בעת נעילת שער'???

המשפט הבא אחריו!!! היום יפנה, השמש יבא ויפנה, נבואה שעריך!!!!

האם פעם שמת לב למשפט הזה?? האם הבנת מה אמרת??

העניין הוא שלפני רגע עמדת סמוך לשער והתחננתי לה... אנה אנה ה'... תפתח לנו את השער... דחוף דחוף!!! עוד כמה רגעים נגמר המבצע... אנה, פתח לנו שער בעת נעילת שער...

ואז... תנחש מה קרה?? אכן כצפוי!!! חלפו כמה דקות וזה... הסתיים המבצע... ננעלו השערים ו... וזה... כעת הציבור מתפזר איש איש לביתו... אבל לא!!!!

היום יפנה, השמש יבא ויפנה נבואה שעריך... רבש"ע: אנחנו נשארים פה!!! לא משנה אם השערים ינעלו או לא ינעלו... אנחנו פה!!! נבואה שעריך... אצלנו אף פעם לא נגמר המבצע...

אה... אבל תכלס נגמר?? ס"ס יש פה משהו שמסתיים בתפילת נעילה??

כן... גם יש שבע ברכות שמסתיים... כל חתן וכלה שמתחתנים יש להם שבע ברכות... במשך שבעה ימים מכרכרים סביבם... מה שהם רק רוצים נותנים להם... אבל לא לעולם חוסן... יום אחד מסתיים המבצע... יש את השבע ברכות האחרון... משתדלים לסיים אותו לפני השקיעה... יתכן שזה רגע קצת מרגש או אפילו טיפה עצוב... זהו... נגמרו החגיגות... אבל בינינו... כמעט כל חתן וכלה קצת מחכים לרגע הזה... די... אנחנו רוצים להתחיל את חיי הנישואין בפועל... רוצים לגמור את כל המסביב... משתוקקים להפסיל שרוולים ולהסתער על שגרה מבורכת של חיי נישואין.

אז כן!!! זו תפילת נעילה... וישנה איזו תחושה של איזו... עוד רגע השערים ננעלים... אבל הכל בסדר... הם לא ננעלו מאחורינו!!! אנחנו ננעלים איתך ית' מבפנים... נבואה שעריך...

בעזה"ש בח' בתשרי אנחנו זוכים לסיים את מסכת חולין!!! ואיך אנחנו מסיימים אותה???

עם שילוח הקן... שלח תשלח את האם ואת הבנים תיקח לך... יתכן שזה רגע כואב!!! רגע של סיום פרק ופרידה מתקופה מכוונת... האמא היונה שכ"כ התמסרה והשקיעה ובנתה קן והמליטה ביצים וגידלה גוזלות, היה כ"כ נפלא... ב"ה רואים גם פירות... גוזלות שגדלים אט אט... אלא שאז מגיע הרגע המכונן ביותר!!! הגוזלות כבר מספיק גדולים ובשלים והגיע זמנם לצאת מהקן... הגיע התור שלהם להביא לאבא ואמא נחת... להעמיד קן משלהם ולהביא 'ברכה חדשה' אבל עדיין! זה קשה!!! אי אפשר להתעלם מהקושי של נעילת פרק... ולכן שלח תשלח את האם ורק אז את הבנים תקח לך... וזה הרגע של נעילה!!! ננעלים השערים... האם פורחת... אותה אם הבנים - השכינה הקדו' שרבעה על הגוזלות במשך כל עשרת ימי תשובה... וגידלה אותנו... לימדה אותנו לעשות תשובה... מגיע הרגע של נעילה!!! רגע של פרידה מהימים הקסומים של ה'דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב, אבל זו לא פרידה של צער... זו פרידה שאבא ואמא מובילים את בנם לחופה שהגיע תורו להיות שותף וחלק בלתי נפרד מהעניין... ואכן מיד לאחר נעילת שער... מיד ה' פונה לגזל שהרגע נפרד מאמנו... וה' מצווה אותנו לעשות סוכה!!! מה זה סוכה?? קן!!!! הגיע הזמן שלנו לעשות קן... כעת אנחנו בונים לה' קן! עד עכשיו אני בניתי לכם... עכשיו אני רוצה את השותפות שלכם... אני משתוקק לביטוי האישי שלכם אלי...

הגיע הזמן שאני אתבטא מול ה'!!! שאני אחשוב עליו... ש-לי יהיה איכפת ממנו... ובשביל זה יש רגע של נעילה... נגמרו הפינוקים... די להסתתר סביב הסינר של אמא ושהיא תעשה בשבילי את העבודה... הגיע הזמן לצאת ולבנות לה' בית... מה שאני אומר עכשיו... אני מבין את זה בעיקר בזוית הרגשית... אבל בפנימיות הדברים זה עניין של יום כיפור, וסוכות...

כך מבואר ברמב"ן כי תצא שמביא מדרש ר' נחוניא בן הקנה: **אמר רבי רהומאי: מאי דכתיב 'שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך ולא אמר את האב?? אלא שלח תשלח את האב, לכבוד אותה בינה שנקראת אם העולם דכתיב 'כי אם לבניה תקרא' ומאי 'ואת הבנים תקח לך'?** אמר ר' רהומאי: **אותם בנים שגידלה, ומאי ניהו?? שבעת ימי סוכה**

אז אכן כן... כעת מסיימים את מסכת חולין בסימן של 'שילוח הקן' ומשם מיד אנחנו עוברים למסכת בכורות!!! אמנם לא היה פנאי לעשות סקירה מלמעלה על מסכת בכורות... אבל כדאי! מומלץ מאוד... מדובר במסכת יחסית קצרה... חודשיים בלבד!! ובחודשיים האלו להספיק גם פיידון פטר חמור, גם בכור בהמה, וגם פדיון הבן... וגם על הדרך לרכוש בקיאות בפ"ג מומין שבבהמה ו-ק"מ מומין שבאדם... נבואה שעריך... רבש"ע: יום כיפור יסתיים אבל את בכורות אנחנו נתחיל!!! וזה לא רק בכורות... אנחנו מתחילים פה מסע אינטנסיבי של מסכתות קצרות שקצת מקבילות לתקופה העליזה של 'ביצה תענית מגילה מו"ק חגיגה', הרי רק בחצי שנה הקרובה יש לנו 'בכורות', ערין, תמורה, כריתות, ואז 'תמיד מידות וקנינים' וכל זה מחכה לנו מעכשיו עד פרשת פרה!! כאן חשוב להזכיר... שגם מי שזכר המלך הקדוש והמלך המשפט... יש חשש שהוא עלול לשכוח לעשות סיום מושקע ומטופח על מסכת חולין... לא נשכח ולא נסלח! ואתה גם לא הולך לעשות את זה בח' בתשרי... מה פתאום... תמתין יפה לחוה"מ ואז תקדיש יום מיוחד לסיום של חולין... מגיע למשפחה שלך... מסתמא ב'אלו טרפות' חזרת עצבני הבייתה... לקחת את הסירכא לריאות... המשפחה שלך ליוו אותך לאורך החצי שנה של חולין... אתה לא הולך לפטור אותם בקרעפלאך של סעודה מפסקת... אנחנו צריכים את המצת הזה בשביל השטייגן של החורף... נבואה שעריך...

להירגע! יו"ב, היום הרגוע והשליו ביותר!! (משוחרר מגיליון שלהבת)

בגמ' ר"ה מובא שבבית המקדש יש הבדל בין השופר שתוקעים בו ביום כיפור... השופר של ר"ה כפוף!!! כי בראש השנה כמה דכייף איניש נפשיה טפי מעלי... ואילו ביום כיפור השופר הוא פשוט, כי ביו"ב כ"כ כמה דפשיט איניש נפשיה טפי מעלי... כתוב כאן: שבראש השנה אדם צריך להיות כמה שיותר כפוף... כמה שיותר רציני ובכובד ראש... ואילו ביום כיפור זה בדיוק הפוך... אדם צריך להיות כמה שיותר רגוע ושלו, סמוך ובטוח על ה'... מה הכוונה?? מה הפשט בזה?? אז ככה: אפשר להמשיך את זה במשל פשוט: תאר לעצמך אנחנו רוצים לנסוע לטיול בצפון... אנחנו ממהרים לאוטובוס... שלא נפסיד אותו... צריך ללכת עשר דקות... הולכים והולכים מהר מהר... נו נו... להזדרז... אמא מאיצה במוישי... תזדרז... תלך יותר מהר... אנחנו חייבים להספיק את האוטובוס... מוישי הבין עניין... צריך ללכת מהר... הוא הולך מתנשם ומתנשף... והנה ב"ה... הספקנו את האוטובוס... איזה יופי... מוישי עולה לאוטובוס... ו... ו... וממשיך ללכת במהירות... ממשיך ללכת הלך חזר... ואז אמא גוערת במוישי... תפסיק ללכת... תשב במקום שלך...

מוישי לא מבין: הרי לפני דקה אמרת לנו שצריך ללכת מהר מהר כדי להספיק... אז אני הולך... הוי, מוישי אתה לא מבין: מקודם היינו צריכים להספיק את האוטובוס לכן עבדנו קשה... הלכנו והלכנו במהירות והגענו בשביל להספיק את האוטובוס... אבל עכשיו שכבר הגענו... וכבר עלינו על האוטובוס... כעת העבודה התהפכה!!! כעת אדרבה... באוטובוס צריך דווקא לשבת ולא ללכת... אם תמשיך גם פה ללכת אתה עלול לרדת מהאוטובוס,

מקום

זה משל אולי טוב להסביר את שינוי התפיסה מראש השנה ליום כיפור...

בראש השנה צריך לעבוד קשה... צריך להיות כפופים... זוחלים ורועדים מיום בואך חלים כמכירה מאימת דינך... כן... צריך להספיק את האוטובוס... להספיק לתפוס את המלך... לא להחמיץ את מעמד הכתרת המלך... אבל עכשיו שב"ה הספקנו... עכשיו שזכינו להמליך את ה' בשופר... מכאן ואילך "אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון", זהו!!! כעת עלינו על האוטובוס, זכינו להמליך את ה'... כעת העבודה מתהפכת ב-180 מעלות... מהליכה ממושכת ועבודה רצופה וצורפה... זה מתחלף בשבת שבתון!!! עזור כאן!! תשאר כאן!! אנחנו במטוס... תחגור... ה' מטיס אותנו... כעת עיקר העבודה זה להיות!!! להישאר כאן... לתת לה לעשות את העבודה... לתת לנהג להוביל אותנו ולא לקפוץ מהאוטובוס...

להתבוננות

ולחשבון הנפש.

ובאמת רואים בחז"ל שלפתע בערב יום הכיפורים הייתה ננסכת מין שלווה בלתי מוסברת... יש את הגמ' המפורסמת שלר' ביבי בר אבבי הצטבר במשך השנה הרבה פרשות שהוא לא קרא שנים מקרא ואחד תרגום... קרה לך פעם כזה דבר?? נו... מתי משלימים את זה?? אני בדרך כלל משלים את זה בדאצ'ה של בין הזמנים אב, אז זהו שר' ביבי בר אבבי סבר לאשלומוניהו במעלי יומא דכיפורי... הוא לא מצא יום מתאים להשלים שנים מקרא ואחד תרגום דווקא בערב יום כיפור... על אותו משקל מצינו שני אמוראים שהיו מגיעים פעם בשנה הביתה... מתי?? ערב יום כיפור!!! רבש"ע: מה העניין להגיע בערב יום כיפור?? כל השנה לא היה להם זמן... הם היו עמלים בתורה בהתמדה עצומה... רק הגיע ערב יום כיפור... פתאום יש להם זמן להטעין את הרב קו... לצאת לנסיעות... להשלים שנים מקרא ואחד תרגום... מה הפשט בזה? אצלנו ערב יום כיפור זה היום הכי טעון... הכי מלחיץ... ואילו האמוראים בדיוק אז מצאו לנכון שזה הזמן הפנוי לעשות את מה שבמשך השנה לא היה להם זמן לעשות... איך אתה מסביר את זה??

התשובה היא: שבערב יום כיפור הגענו לאוטובוס!!!! כשמיגיעים לאוטובוס... כאן עיקר העבודה היא לשבת... להתרווח על המושב... ולתת לנהג לעשות את העבודה ולקחת אותנו למחוז חפצנו... אם תשאל את הנהג: איך אתה יכול לעזור לו בנסיעה?? מה הוא יענה לך?? תשב במקום שלך ברוגע... ותן לי לנסוע... הנה, הדלקתי מזון, גם תאורה יש, והיום יש אפילו חיבור להטענה... רק תשב במקום שלך בנחת ותתן לי להוביל אותך למחוז חפצך...

זו העבודה של ערב יום כיפור ויום כיפור... תן לי!!!! תן לי לנקות אותך!!!! תן לי לקדש אותך... נו... אז אבא שבשמים... מה אני צריך לעשות?? לתת לי!!!! תהיה משוחרר... וזה בדיוק מה שהאמוראים היו עושים... כל השנה כולה הם חיו בדריכות... לומדים... עובדים את ה'... לא נחים לרגע... רוצים להספיק את האוטובוס... רצים אחרי ה' כסוס שרץ בין בצעי המים... אבל ברגע שמיגיעים ליום כיפור?? כאן העבודה מתהפכת!!! כאן להרפות... לשחרר... תן... תן לרבש"ע לעשות את העבודה... ולכן זה היה היום היחיד בשנה שפתאום לרב ביבי בר אבבי יש זמן מיותר... הוא קורא שנים מקרא (עד שגוערים בו שצריך לאכול) פתאום רבי עקיבא בכבודו ובעצמו אומר לאנשים לעזוב את הבית מדרש... מה יש?? היום תנו לרבש"ע לעשות את העבודה... כלפי מה הדברים אמורים?? איפה זה פוגש אותנו??

לנו מאוד קשה לשחרר אחיזה!!!! אני בעיקר פוגש את זה מול הרופא שיניים... כשהרופא שיניים מטפל בי הוא כל הזמן מתחנן לפני... תשחרר... תשחרר את השפה... תן לי לעבוד... למה אתה מכווץ?? כן... קשה לי למסור לו את עצמי... קשה לי להשליך את עצמי לפני... (אפשר להבין אותי... סו"ס זה רופא שיניים... לך תדע מה הוא יעשה לי) דא עקא שאת אותו קושי, קשה לנו גם מול אבא שבשמים... אבא שבשמים מבקש ממני ביום כיפור: בא... תשחרר... אני היום מנקה אותך... תעצום את העיניים... ותן לי לקלח אותך... תן לי להוריד ממך את כל הלכלוך... וקשה לנו לשחרר אחיזה!!! והקושי הזה בין הייתר מתבטא בקושי שלנו לשמוח ביום הכיפורים... אנחנו כאילו מתעקשים לתפוס את העסק חזק לידים... להיות שותפים פעילים במהלך... וברגע שזה ככה... מה הפלא שקשה לי להרגיש שה' מנקה אותי... כי התעקשתי להיות מעורב בזה... ותכל'ס... כל התערבות שלי רק מפריעה... הרפו!!! הרפו ודעו כי אנוכי אלוקים... ה' מבקש מאיתנו ביום כיפור: כמה דכייף איניש דעתיה טפי מעלי... תשחרר... תן לי לנקות אותך... רגע... אז מה אני בכל זאת אמור לעשות ביום הקדוש הזה של ערב יום כיפור?? לשמוח!! להאמין באמונה תמימה שזה קורה... ביום כיפור להתוודות כמובן ולהתחרט ולקבל קבלה לעתיד... אבל מעבר לזה לזכור שבסופו של דבר: אנוכי אנוכי הוא מוחה פשעך למעני... זה הוא!!! הוא עושה את זה... והוא עושה את זה הכי טוב... יהי רצון שנוכה לשמוע את הבת קול המכרזת ואומרת: לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב את יינך כי רצה אלוקים את מעשיך. גמר חתימה טובה.

אבא דואג!!!! רוצ' תתקשר אליו... הוא מחכה...

כולנו מכירים את המילים הראשונות בשערי תשובה שעצם האפשרות לעשות תשובה, זה החסד הכי גדול שהקב"ה עשה עם ברואיו... כי הכין להם הדרך לעלות מתוך פחת מעשיהם ולנוס מפח פשעיהם לחסון נפשם מני שחת... והזהירם לשוב אליו לרוב טובו וישרו', בקיצור: תשובה זה חסד שה' עשה איתנו... אבל חשבתי שיתכן ובדור שלנו... אין לנו את הלוקסוס לחשוב שה' עושה איתנו חסד!!! ולמה??? כי בטבע שלנו אנחנו מאוד מאוד מתקשים להאמין בתשובה... איך מישוהו טען לי?? בינינו... בכנות... כל הסיפור של תשובה נשמע לי חשוד!!!! מצד אחד הקב"ה כ"כ מזהיר אותנו מעבירות... זה כ"כ חמור... וכ"כ אימים וקללות ונו נו למי שעושה עבירות... ופתאום ביום בהיר מגיע יום כיפור והקב"ה מודיע לנו חגיגת... שזהו... קץ מחילה וסליחה... הכל נמחל... הכל נמחק... עצמו של יום מכפר... דף חדש... כי קרוב אליך הדבר מאוד... רק תתחרט ותקבל על עצמך להשתנות ואין כלום, כי לא היה כלום...

ממה נפשך: משהו פה לא מסתדר... אם העבירות באמת כ"כ חמורות, אז איך יכול להיות שהצ'ק של יום כיפור הוא כזה נגיש וקל והכל מתכפר ביום אחד... שתי המשוואות האלו לא מסתדרות... או שהכפרה של יו"כ היא לא כזו קלה כמו ש'אומרים', או שהעבירות הם לא כ"כ חמורות... הטענה הזו שטען לי אותו יהודי... זה לא צחוק!!! זו הרגשה הגיונית שמתמקמת לה עמוק בלב... וברגע שאין על זה הסבר מנומק... בסוף ההיגיון הטבעי הזה קונה שביתה... ומה הפלא שמידועינו לא באמת באמת מאמין שהקב"ה סלח לו... וזה חמור מאוד!! (כי מי שלא מאמין בכפרת יוה"כ פה הוא באמת בבעיה... כי יום כיפור באמת לא מכפר לו) ולכן בדור שלנו אין הרבה ברירה... אין לנו את הלוקסוס להגיד שתשובה זה חסד מה'!! **אז בא אני אגלה לך סודות מהחדר:**

הרעיון של תשובה הוא מאוד הגיוני והכרחי בשכל האנושי!!! אמנם לבחור צעיר אני קצת מתקשה להסביר את זה... אבל להורים??? אין הורים בעולם שמתנהגים אחרת מהרבש"ע בסיטואציה שכזו...

כי תבין: אני בעצמי מכיר מקרוב יהודי אחד שהיה הולך עם הילדים שלו 'קצר', היה שם בבית משמעת של ברזל... הילדים תקתקו... התנהגו יפה... אף פעם לא ראית אותם משתוללים כמו הילדים שלי... לא מרביצים... לא מקשקשים... לא מטורללים... כי... כי הוא ידע לתפוס את העסק חזק!! וזה היה בהחלט מושא לקנאה!! כל פעם שאני מאבד שליטה בבית והילדים עומדים על הראש ולא הולכים לישון... תמיד נזכרתי באותה משפחה ששם 'מילה זה מילה' ו'עונש זה עונש' ומתי גם אנחנו נפסיק לחטא 'בזלזול הורים ומורים' שלנו... (כן... מצפון מוכר בקרב הרבה משפחות... ובדרך כלל גם בצדק)

כל זה טוב ויפה... עד אותו יום מר ונמהר, שאחד מהבנים שלו ביישיבה קטנה כנראה עשה מעשה שלא יעשה... מעשה שובבות קונדסי ש... שאצלי בבית זה

היה אמנם גם מתקבל ב-נו נו נו חזק... הייתי נאלץ להעניש אותו במשהו... אבל בבית הזה?? זה היה בלתי נסלח לחלוטין!!! ואותו בחור שגדל בבית הזה והבין את המפה... פשוט לא העיז לחזור הבייתה!!! מרוב פחד הוא ניתק קשר, ולא חזר כמה ימים, משם זה התגלגל לסמים ו... ולא חזרה שוב אליו עוד...'

אותו יהודי איבד ילד!!!! ועל מה?? על משמעת ברזל!!!! זהו!! אני כבר לא מקנא בו... אף אחד לא מקנא במשמעת המדהימה של הבית הזה... ולמה?? כי אני מעדיף מאה פעמים שהילדים שלי יעשו שטויות, ויעשו מעשה קונדס... העיקר שבסוף יחזרו הבייתה!!! הפחד שלי מלאבד ילד הוא כ"כ גדול, ששווה לי לבלוע מאה לילות שאני צועק עליהם שילכו לישון... והלון חזור... ועונשים... ואימים... שווה לי לבלוע ולסלוח ולהתנהל לפי רוחו של הילד אינספור פעמים... ולו בשביל לחסון את האסון הכי גדול להורים... הלא הוא לאבד ילד!!! זה פשוט טקטיקה פשוטה שכל הורה עושה אותה!!! אין אחד שלא מבין את זה... אם הייתי קשוח עד הסוף... הייתי חוסך המון כאב ראש... מסתמא הייתי פחות עצבני פה בעלון... כי הייתי מהלך על הילדים שלי אימים והם היו מתנהגים למופת... אבל מי ערב לי שהם יחזרו הבייתה... מתחשק לי להגיד לילד שלי שאם אתה תתחיל לעשן אני סיימתי איתך!! אל תחזור הבייתה... תאמין לי שיש כמה דברים שעולה לי בחיים שהילד שלי לא יעשה ולכן מתחשק לי ככה לאיים עליו, (לטובתו, כדי שידע שזה מחוץ לתחום) אבל אין לי אפשרות!! אני מוכרח לשמור קשר עין, אני מוכרח תמיד להשאיר עלה תאנה שהוא ידע שתמיד... מה שיהיה ומה שלא יהיה... יש לך לאן לחזור...

אז זהו!! שזה בדיוק השיקול ההגיוני והמובן של בורא עולם בתשובה...

שיהיה ברור: לו יצויר שביהדות לא היה מושג שנקרא תשובה!!! אין דרך חזור!! אסור לעשות עבירות וזהו! אם עשית, זהו... הלך עליך... 'סיימת עם בורא עולם', אם ככה בורא עולם היה תופס אותנו קצר, הוא היה חוסך 99% מהעבירות שלנו... כן... שיהיה ברור: 99% מהעבירות שאני ואתה עושים במזיד זה רק בגלל שאנחנו לוקחים בחשבון שיש דרך חזור... אם היה לנו ברור כשמש בצהרים, שאם עשית עבירה, זהו!! סיימת עם בורא עולם?? הלכת כאפוס?? אם זה היה ברור לנו... המעידות הרוחניות שלי היו מצטמצמות לאחד מתוך מאה... אה... לא כדאי?? לא חבל?? אז זהו!! שנוכח... היינו חוסכים תשעים ותשע עבירות מתוך מאה... אבל העבירה האחת והיחידה שכן הייתי עושה פעם בשנה היית בבת אחת מציבה אותי בסיכון ממשי להוריד את הכיפה ולהגיד לרבש"ע שלום ולא להתראות... **מסיבה הכי פשוטה:** היות ואין תשובה... אין סליחה... אין כפרה... והרי עשיתי כעת עבירה... אז אין לי לאן לחזור... הקב"ה כבר לא מוכן לקבל אותי... אם ככה... שלום יהדות... שלום אלוקים... סיימתי... אז זהו!! ששווה לרבש"ע לסבול מאה עבירות שלי... ולהיות 'נושא עון ופשע וחטאה ונקמה', כל זה שווה לו בשביל לחסון את האסון הגדול ביותר בעולם... הלא הוא: לאבד אותי!!

זהו!! זה השיקול!!! זה השיקול הכי הגיוני בעולם... שאין אבא ואמא בעולם שלא מבינים אותו... הגיע הזמן שנבין שנוכח שהכפרה של יו"כ זה חסד עצום ממנו יתברך... אבל עזוב... לפני החסד שיש בזה... יש פה גם היגיון שיצור אנושי מאוד מבין אותו!!! אבא שבשמים רוצה אותי... והקשר שלי איתו חשוב לו יותר מכל העבירות שלי... והוא יודע שאם הדלת לא תהיה פתוחה לשוב הבייתה הוא יאבד אותי... ולכן ידו פשוטה לקבל שבים... לכן ביום כיפור הקב"ה כל כך אדיב ומוכן לקבל אותנו כמעט בלי תנאים... זה לא שהקב"ה פתאום נהיה נחמד בלי קשר... אלא זה עקרוני!! וסופר עקרוני!! היות והקב"ה נחוש שאני אחזור הבייתה וזה חשוב לו יותר מהכל... לכן זה עקרוני שיש תשובה...

תכל'ס... למאי נפקא מינה??? הנפקא מינה שיש כאלו שחושבים שהקב"ה אדיב ולכן הוא סולח, סוג של... בא... תכנס... תרגיש בבית... לא... לא קרה כלום... ואם ככה, אז מן הראוי שגם אני אחזיר לו באדיבות ובמתיקות... לא... לא רבש"ע... ממש לא... 'לא רוצה להטריח',

אז זהו שלא!!! צריך לדעת שתשובה זה לא משהו חובבני... זה לא שיח של מתיקות ואדיבות... זה שיח מאוד מאוד רציני... הקב"ה בכלל לא מתכוין להיות נחמד פה... זה מידי רציני בשביל להיות נחמד!!!

אני אמחיש לך את זה: את חטאי אני מזכיר היום, כשהייתי בחור צעיר, בתקופות המעניינות שלי... הייתי מומחה לנגוע בנקודות הרגישות... (כדרכם של בחורים צעירים) וכשזרקו אותי בפעם החמישית מהישיבה קטנה... הייתי עצבני מאוד... הרגשתי צורך לאיים על מישוהו... ומצאתי!! מצאתי על מי!! מה שקרה זה שכששוב חזרתי לישיבה אמרתי לאבא שלי, זהו... אני יותר לא רוצה לצער אתכם, אם עוד פעם יזרקו אותי מהישיבה אני לא אפול עליכם... אבא שלי מיד נזעק: לא!! לא קשור... אין שום קשר, גם אם זורקים אותך מהישיבה, הכל בסדר, יש לך פה בית... אנחנו נקבל אותך בכל מצב... אמנם זה מאוד יצער אותנו ותשתדל כן לתפוס את עצמך... אבל אנחנו תמיד ההורים שלך... ואני מיד התעטרת בנימת נימוס... לא לא... חס ושלום... די... כמה אפשר ליפול עליכם... כמה אפשר לצער אתכם... בפעם הבאה שיזרקו אותי מהישיבה 'אני כבר אדע מה לעשות' (סתם ולא פירש... כדרכם של צעירים מאיימים) ואבא שלי עונה לי: לא!! תחזור הבייתה... ואני 'עני' משחק איתו כאילו הוא נחמד ובא לקראתי ואני מסרב באדיבות... לא... לא... חס ושלום... אני לא רוצה יותר לצער אתכם... ואז אבא שלי התרתח עלי!! תדע לך: שאם יזרקו אותך מהישיבה ולא תחזור הבייתה... אתה רשע!!! אני לא אסלח לך לעולם!!

ואני רוצה לעצור כאן ולשאול: יש מישוהו שלא מבין את ה'טלפון שבור' הזה?? כשאבא שלי היה נחמד איתי ואמר לי בכל מחיר לחזור הבייתה... הוא התכוין לרגע להיות נחמד?? איזה נחמד!!! הוא היה אבא שראה מול העיניים שלו תרחיש אימה שהילד שלו עלול להיאבד לו... (הוא סתם פחד לחינם... הייתי מוג לב... לא הייתי עושה כלום, כמו כל

אני התחתנתי עם עבודת ה'!!! אני הבת זוג של ה'! אני ניגש לרצון ה' ברצינות תהומית... ואני נחוש לעשות רצון ה'... רק מה? יהיו פשלות ובטוח שיהיו פשלות והרבה... (אגב: הדוגמא מגירושין היא לא כ"כ מוצלחת, כי עבירות זה לא גירושין, עבירות אם כבר זו הסיגוריה שהבעל הבטיח לאישה בשיא הרצינות שהוא לא יעשן וקרו פה ושם פשלות... וזה נורמלי ובטוח יקרה, אבל אם הוא מבטיח לה ותוך כדי הוא מתכנן את הפשלות היזומות זו בגידה)

בקיפור: הכל בסדר!!! פשלות עוד יקרו... עוד נכשל בעבירות כמו בני זוג שמדי פעם יש פשלות... אבל העיקר שזה לא מחדל יזום!! אני מצדי רוצה לגשת בשיא הרצינות ואני מתחייב גם לפעול בעניין בהתאם לרמה הרוחנית שלי... ועד אז אם יקרו פשלות... אז אנחנו נתפייס...

ולבחור שעדיין לא התחתן ולא מבין את השפה... אני רוצה לעדכן אותך שבעזה"ש עוד יהיו לך המון ויכוחים עם אשתך... כן כן... אתה!! אל תסתובב אחורה... התכוונתי אליך- אתה המאורס, עם כל המתנות... עוד נכוננו לכם הרבה ויכוחים... ואל תבהל... זה חלק מהחיים... זה לא סתירה שאתם עוד באותו לילה תסגרו את הפינה, ותפלו לאותו בור שוב בעוד שבועיים או חודשיים... וגם זה לא סתירה שלאט לאט עם הזמן משהו שם יתאחד ויתקרב אחד לשני... ובדיוק בשביל זה לא מתחתנים לתקופת ניסיון אלא לטווח של חיים... ה' בחר בנו ונתן בנו אימון... יש פה תכנית ארוכת טווח... צריך למות בעל תשובה!! ועד המוות צריך להשתדל כמה שיותר לצמצם פערים בין הרצוי למצוי במערכת היחסים שלנו מול ה'... יום כיפור כשר וכשר...

שלם עם זה... ואני חושב שזו עסקת חיי... אבל עדיין... הפחד המצמית מקבלת החלטה כזו משמעותית מכריח אותנו לחפש פתח חירום שמקסימום מתגרשים... (ונס שיש כזה פתח מילוט, אחרת לא הייתי מתחתן בחיים... רק בזכות שהרגעתי את עצמי שאני יכול להתגרש... הייתי מסוגל להתחתן, אגב: זה נכתב באישור אשתי שגם היא חשבה אותו דבר) ומעתה: תאר לעצמך והיו דברים מעולם, שראיתי בחור ילדתי ופזיז שנכנס לשידוכים די בחובבנות... ומהר מאוד הוא ניגש אלי כולו משועשע ומבשר לי שהוא הולך לסגור... אמרתי לו: רגע רגע... בדקת את זה ואת זה ואת זה וזה וזה וזה... הוא אומר לי: לא!!! אמרתי לו: אתה לא סוגר עד שאתה לא בודק את זה... ומה הוא עונה לי? עזוב... קודם נתחתן... ואח"כ...?? אח"כ נבדוק... ואם אז יתברר שזה לא מתאים אז מקסימום מתגרשים... הזדעזעתי עד עמקי נשמת: אתה נורמלי??? ככה מותר לעשות עם החברותא... עם חברותא מתחילים, מקסימום לא מתאים... אז מתגרשים... כי... כי... כי מה? 'התחתנתי איתו'?? כן... מי שלא מתחתנים איתו אפשר להתחיל לתקופת ניסיון... אבל להתחתן?? אין כזה דבר להתחתן בתור תקופת ניסיון... זו בדיוק הסיבה שחז"ל תקנו כתובה... כדי שלא יתחתנו לתקופת ניסיון... כדי שלא יהיה קל בעיניו לגרשה... אה... אבל הרי סיכמנו שכל אחד שמתחתן מרגיע את עצמו ש... שמקסימום... הכי גרוע מתגרשים??

נכון!! מי שלקח את העניינים ובירר ובדק ומיצה את כל מה שצריך לעשות... ועדיין קשה לו לתת את המילה האחרונה... כאן הוא מרגיע את עצמו שמקסימום מתגרשים... אבל מי שניגש על הרגע הראשון ואומר אני לא מתחיל לברר כי מקסימום מתגרשים... חוששני לו לקידושי טעות...

עד כאן ברור?? ומעתה: כן!!! כל אחד שעושה עבירה... חייב להיות שהיה כאן סממן של 'אחטא ואשוב', כי גם כל אחד שמתחתן יש סממן של מקסימום מתגרשים... כן... אנחנו בעד!!! היהדות עומדת מאחורי ה'ציאת חירום' הזו שכל יהודי ירא שמים שהשתדל ונלחם נגד היצר הרע... אם בכל זאת 'התבלבלת' ונכשלת בחטא... שתמיד תדע שיש דרך חזור ויש יציאת חירום שנקראת תשובה... וזה בסדר גמור למרות שיש כאן בחינה של 'אחטא ואשוב', נו... אם ככה... מתי 'אחטא ואשוב' זה מהעבירות החמורות??

כשמגיע לך חרדי מודרני ש... שמתכנן לעצמו את חופשת הקיץ ומסבירים לו שכשנוסעים לשם... זה מקום שיש בו המון מפגעים רוחניים ובעיות כשרות חמורות... והסיכוי שם שלא להיכשל הוא אפסי ותבדוק טוב טוב לפני שאתה הולך... והבן אדם מרגיע את עצמו... בסיידר... קודם נלך... מקסימום איכשהו נסתדר... יהיה טוב... אחטא... אשוב... אשוב... אחטא... ככה או ככה... כזה אחטא ואשוב... עליו נאמר: אין מספיקין בידו לעשות תשובה... זה נקרא חוסר רצינות!!! זה בדיוק כמו בן אדם שמתחתן לתקופת ניסיון... מה... התחתנתי איתה?? אז כן!!! כמו מי שמתחתן צריך לגשת בשיא הרצינות ולהתחייב את כל ההתחייבויות הנוקשות של כתובה... ומקסימום מתגרשים... אז ככה זה בעבודת ה'...

הצעירים האלו שמאיימים לקפוץ מקומה עשירית... נראה אותם קופצים מקומה ראשונה)

אז זהו!!! שאת המיניפולציות האלו אנחנו עושים לרבש"ע... אנחנו 'יעני' יותר נחמדים ממנו... כשהרבש"ע אומר שיש תשובה... הוא לא מתכוין להיות נחמד... הוא מתכוין לומר: בני היקר!! אוי ואבוי לי אם תעניש אותי ותאבד לי... אתה עלול לצער אותי נוראות... אל תעז לעשות לי את זה!!! ממילא אין כאן המקום להחזיר להקב"ה באדיבות ולהגיד לו: לא לא... אני אשלם את הכל... אני לא רוצה לצער אותך... לא!!! הבקשה של הרבש"ע לשוב אליו זה אולטרה רגיש!! אל תשחק עם זה...

ליידער ליידער... אני באופן אישי מכיר מאות רבות של בני עליה שנכשלים בעבירות רק בגלל שהם היו יותר צדיקים מהרבש"ע... הרבש"ע אמר שיש תשובה... והם החליטו בשבילו שהוא לא התכוין ברצינות... אז זהו!!! שמי שמשחק עם זה שידע לו שהוא רשע!!!! מי שחושב שתשובה זה מחווה נחמדה שידע לו שהוא משחק באש... היום אני מבין את אבא שלי שהזהיר אותי בעיניים רושפות: אם לא תחזור הבייתה אתה רשע!!! כי אני נחוש שתחזור הבייתה לא כי אני נחמד, אלא כי אני אבא!!!!

וכאן ההזדמנות לפתוח את הנושא של 'אחטא ואשוב' שהרמב"ם מונה את זה כאחד מד' עבירות שאין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו, והשאלה זועקת מאליה: הרי אין בן אדם בעולם שעשה עבירה במזיד ולא הרגיע את עצמו בתירוץ 'אחטא ואשוב'?? הרי כפי שסיכמנו, אם לא הייתה אופציה לחזור בתשובה, כמעט ולא היינו חוטאים (חוץ מעבירה אחת ויחידה ששם היינו מקבלים גט כריתות מיהדות) זאת אומרת: כל עבירה שנכשלת בה בשנה האחרונה... זה יכל לקרות רק בגלל שעמוק בתת הכרה הרגעת את עצמך ש... שמקסימום... אני אחזור בתשובה... (אחרת זה לא היה קורה, או לחילופין זה היה קורה וכבר לא היית איתנו) אם ככה יוצא שכל אחד מאיתנו אומר לעצמו 'אחטא ואשוב', וזה מובנה ככה... אז מה הפשט בזה? למה משמע במשנה ש'האומר אחטא ואשוב', משמע שיש מישהו שאומר את זה... וכי יש מישהו שלא אומר את זה?? והכי הכי: אל תשכח שבכל מוצאי יו"כ, אני יכול לעדכן אותך שבשנה הבאה שוב יהיה יו"כ, ושוב נצטרך לחזור בתשובה... נו... אז זה 'אחטא ואשוב'??

והתשובה היא כן: אני אומר לך משפט שברגע הראשון יתכן שאתה תסמיק ממבוכה... אבל תרגיש נוח... כולנו ככה... כל מי שאי פעם עמד מול ההחלטה המשמעותית ביותר בחיים, הלא היא לסגור שידוך!!! ההחלטה הזו היא כ"כ מפחידה וכ"כ הרת גורל... שמי שבאמת בוגר וקולט את גודל המשמעות, לא מסוגל לסגור שידוך עד שהוא לא מרגיע את עצמו ש... ש... שמקסימום ? ! ? הכי גרוע... מקסימום מתגרשים... זה לא סתירה שאני

(משוחזר) חבורת "אצבע צרדא" הנה מסתוו... ששים גיבורים סביב לה...

קוראים לי מוטי כץ... אני כהן... וזו כבר השנה השלישית ברציפות שאני זוכה להיבחר להיות אחד מהחבורה הקדושה ד"ר **אצבע צרדא**!!! זה לא פשוט להיות בחבורה הזו... לא כל אחד זוכה להיות בחבורה הזו... מדובר בסה"כ בשישים בחורים כהנים בני עליה... והם נבחרים כמו פינצטה... אחד אחד... תבין: מי לא היה רוצה לזכות להיכנס בליל יום כיפור ללשכת פרהדרין ולזכות לשהות במחיצתו של הכהן גדול במשך כל הלילה הקדוש של יום הכיפורים!!!! ולא סתם לשהות במחיצתו... אלא עוד לשמור עליו...

כן... זה לא צחוק!!! זה לא פשוט בכלל!!! בלילה הזה - ליל יום הכיפורים... **הכה"ג הוא המבוקש מספר אחד של כוחות החיצוניים!!!!** כל התותחים מכוונים עליו... כל המחשבות זרות וכל ההרהורים רעים מחכים לליל יום כיפור ומנסים להידחק בכל הכח לתוך הלב הטהור של הכה"ג... ובשביל זה הכה"ג בליל יום כיפור צריך מערכת אבטחה מיומנת במיוחד!!! מסתוו של הכה"ג צריכה **שישים גיבורים סביב לה מגיבורי ישראל!!!** ולא סתם גיבורים... אלא **אחוזי חרב מלומדי מלחמה**... ולא סתם חרב... אלא איש חרבו על ירכו... זה חיילים קרביים מאומנים... כאלו שבמשך השנה יש להם הרבה הרבה מלחמות מול היצר הרע בענייני קדושה... והם כבר מלומדי מלחמה בתחום הזה... ו... והם מיומנים בלהציב חרב על ירך ולהישמר עד כמה שהם יכולים מנפילות בענייני קדושה... הכהן גדול צריך אותנו!!!! הוא צריך את המיומנות ואת הקרבות שאנחנו צוברים במשך השנה!!! ולא פשוט לגייס שישים גיבורים כאלו!!! כי אין... אין הרבה כאלו...

כן... לא אלמן ישראל... יש הרבה בחורים בני עליה קדושים שיושבים ולומדים בקדושה ובטהרה... ובעזה"ש עוד נראה אותם בשמחת בית השואבה ורקדים יחד עם החסידים ואנשי מעשה... כלנו נטה את אזנו לשמוע אותם שרים: "אשרי ילדותינו שלא ביישה את זקנותינו... אבל עם כל הכבוד להם... בליל יום כיפור הם לא יכולים לעזור לכהן גדול... סו"ס הם לא מלומדי חרב!!!! להיות מלומד חרב צריך **לא עליכם** להיות בחזית... ומי שכבר נמצא בחזית... כאן הוא כבר צריך המון המון רחמי שמים לצאת משם בשלום... (אוי ואבוי לך בן עליה אם תקרא בנו... אבוי לך אם תרצה להחליף איתנו... אין לך מושג איזה קרבות אנחנו עוברים... אל תקרא בנו... אבל במקביל תדע להעריך אותנו... תדע שיש דברים שאצלך זה מובן מאליה ואצלנו זה מגיע עם חרבות ודם...) אז מי שכבר נמצא בחזית ובכל זאת יודע לתמרן ב"שבע יפול צדיק וקם" לדעת לתמרן בין ה"וימאן" של יוסף שלפני הנפילה לבין ה"תשובה" של יהודה שלאחר הנפילה... זה לא פשוט!!!! כמה כהנים כאלו כבר ייש???

ואני!!! מוטי כץ... זכיתי להיות אחד משישים הגיבורים האלו... אל תשאל אותי איך יודעים שאני כזה... בביהמ"ק אין מקום לכאלו שאלות "מאיפה יודעים"... אם הכה"ג יודע בימים אלו להצביע ברוח הקודש על יהודי אחד שלא ישלם את שנתו והוא מבקש ממנו שיתנדב להיות האיש עיתי שיקח את השעיר לעזאזל... אם את זה הכה"ג רואה ברוח קדשו... אז אל תתפלא שהוא רואה עוד כמה דברים ש... שקצת יותר קל לראות אותם... (הרבה יותר קל לראות את הנו הדולק על ראשו של נוסר ברית עד השמים... מאשר לראות אדם שלא ישלם את שנתו...) עכ"פ אני ועוד חמישים ותשע בחורים כמוני... נבחרנו להיות חבורת ה"אצבע צרדא" של הכה"ג!!! תפקידנו לעמוד בליל יום כיפור ולשמור על הכה"ג ולהעסיק אותו בכל מיני דברים... העיקר שלא ירדם חס ושלום... כי... כי אין מה לעשות... **זה היום הכי מסוכן של הכה"ג!!!!** כן... מי כמונו יודעים... מי כמונו מכירים את ההתמודדויות של הכה"ג בלילה הזה... אצלנו ככה זה כל השנה... כל בחור ישיבה שיום אחד תפס את עצמו לידיים והתחיל לשבת ולעסוק תורה ביגיעה הרי קי"ל ש"יקרה היא מפנינים" הלימוד שלו יקר אצל הקב"ה עוד יותר מכה"ג שנכנס לפני ולפנים... וכתוצאה מזה! דווקא מתוך החיזוק הגדול אותו בחור עובר לפעמים כל מיני התמודדויות לא פשוטות ומעידות מול החיצונים שהוא מאוד מאוד נחשב אצלם... עוד יותר מהכה"ג ביום כיפור... רק מה?? ביום יום זה לא נורא... כי בשביל זה בחור בן עליה יודע שהוא מסומן... והוא בשיא החזית... וממילא הוא יודע שלא צריך לקחת ללב את הנפילות... אז הלילה הייתה לי נפילה... בסדר... מחר ממשיכים הלאה... שבע יפול צדיק וקם... ככה זה אצלנו!!!! אצל המלומדי מלחמה... אבל אצל הכה"ג??? אצלו יש פה בעיה טכנית!!!! נבו בעיה טכנית!!!! כי אנחנו נמצאים עכשיו בליל יום כיפור... ובליל יום כיפור אי אפשר לומר... טוב... מקסימום מחר!!! כי מחר זהו! זה כבר לא יום כיפור... אם חס ושלום קרתה נפילה בליל יום כיפור... אז אויס עבודת כהן גדול... אין עבודה... צריך לחפש כהן גדול אחר... זו הסיבה שכאן לשם שינוי הנושא מאוד רגיש!!! אי אפשר להיות מלומד מלחמה ב"שפע יפול צדיק וקם" אנחנו חייבים להצליח לעבור את הלילה הזה בשלום... בלי שום פגם הכי קטן במחשבה...

זו הסיבה שאנחנו כאן!!! לצידי של הכה"ג במסירות ובנאמנות!!! אנחנו פה לא בגלל שמעולם לא היה לנו נפילות... אדרבה... ההיפך הגמור... דווקא בגלל שאנחנו מכירים את זה יותר מידי טוב... דווקא בגלל שאנחנו מסומנים עוד יותר מהכה"ג... ואנחנו מלומדי מלחמה עם נפילות... דווקא בגלל זה אנחנו פה בלילה הזה עם הכה"ג כדי להיות לצידי ברגעים של קושי... ולהצליח לעבור את הלילה הזה בלי נפילות...

עכ"פ יש לנו תפקיד מיוחד... לדאוג כל הזמן למממצב... שלא יהיה רגע אחד חדגוני ומעייף... שהכה"ג לרגע אחד לא ירדם... אז אנחנו שרים כמה ניגונים של התעוררות... אבל גם זה לא יותר מידי... כל שנה אנחנו דואגים לאיזה דרמה שתיצור עקשן הלכת... הנה... שנה שעברה עשינו תרגיל... פתאום נשמנו צעקות ופאניקה... והכה"ג ביר מה קרה... אז הבאנו לו חתיכת בשר קודש!!! וסיפרנו לו שהבשר הזה הוא בשר שלמים שמישהו הקריב אתמול... ותפסו ישראל אחד ששכח... שני דברים הוא שכח!!! הוא שכח שהוא זה... והוא שכח שהלילה ליל יום כיפור... וכעת תפסו אותו שהוא אוכל את הבשר הזה... וביררו מה ההיסטוריה של הבשר הזה והתברר שהקרבן הזה בכלל היה פיגול... בקיצור: כעת השאלה כמה חטאות היהודי הזה חייב??? והתחילה דרמה שלימה... שהוא חייב חמש חטאות!!! ואשם מעילות... פרטים נוספים במסכת כריתות... עכ"פ הסיפור הזה העיר את כל העזרה... ועל הדרך הכה"ג כבר לא יכל יותר להירדם... יש פה גם כהן אחד שידוע לעשות קידה!!! קידה זה פעולה גופנית שדורשת מיומנות שמי שלא יודע לעשות נכון... הוא עלול לשבור את האגן... עכ"פ כעת יש לנו הפסקה קצרה של רבע שעה... כי הגיע חצות לילה... והכה"ג כעת יצא לתרומת הדשן... (אם הכה"ג היה חלש... מישהו אחר היה יכול לעשות את זה... אבל ב"ה יש לכה"ג כח והוא יצא כעת לעבודת סילוק זו...) אנחנו מנצלים את הדקות האלו לשפוך שיח בעת רצון של חצות לילה בתוך העזרה...

עד כה חצי לילה עבר בקלות... לא הוצרכנו אפילו פעם אחת להכות ולהשמיע קול באצבע צרדא... אבל ככה בשעה 2.30 בלילה... פתאום הכה"ג התחיל להתייעף... ופתאום היה נראה שהוא מנמנם... בבת אחת כלנו השמענו קול באצבע צרדא והכה"ג התעורר... למה דווקא להשמיע קול באצבע צרדא?? אפשר לשיר... לדבר... לצעוק... זה עושה הרבה יותר רעש מהאצבע צרדא??? נו... תגיד אתה למה... אצבעות קדושות ושמות כאלו שנאמנות לרצון ה'!!! הקול שהאצבעות האלו משמיעות הוא קול קדוש כמו הקול של השופר... הקול הקדוש פורט הרבה יותר עמוקים... זה קול שמעורר מחשבות קדושות ומרחיק דברים לא רצויים...

ניתן לרכוש את החוברת לנשים!!!

ה'מחזור' האהוב לימים נוראים, לאמהות הצדקניות שתפילותיהן מן המטבח, הבית או הגינה עולות ופוחות שער שמיים... מתורגם גם לאידיש ואנגלית...

להלן מוקדי המכירה מבית 'אז נדברו':**ירושלים:**

רח' נחמיה 10 קומה ג'

גבעת שאול, רח' בן עזיאל - 054-8491554

בית וגן - משפחת נוישטט רח' הרב פראנק 29

רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281

רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684

נה יעקב - 054-8500615

אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035

אחיסמן - 053-4162979

אלעד - רחוב ר' יהודה הנשיא 81 - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 ר"ב - 058-3294147

בני ברק - קיבוץ גלילות 9 - 055-6728458

חזו"א 34 - 052-7117271

רח' הרב קוק/ הרצוג - 0527603814

אזור גן ורשא - 0534166085

פרדס כץ אבוהצירא - 0548494663

פרדס כץ ביי"ס אילת השחר - 0548578226

חדש ירכו יעקב: 054-8439757

חיפה: גולדמן: 054-8423047

נ"ש: זלושינסקי 0527121693

טבריה - 054-8441354

טלז טטון - קפלן, הרי"ף 6 ק"ג - 052-7688584

כרמיאל - 0527136165

מודיעין עילית: קצות החושן 14, - 052-7174781

חפץ חיים 14 - דרבקין - 0527634753

גרין פארק - 0527644795

חדש גוף הגליל: הר יונה ג' - 053-4118642

נתיבות - רח' הרב גרשנוביץ - 0527644737

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) - 0504124235

צפת - 052-7181828

רכסים - 054-8415410

רחובות - 0583298126

תל ציון - 052-7150166

תפרה - לימן - 055-6705003

ניתן לקבל את החוברת גם בשליחת בקשה למייל הרשום בעמוד הראשון.

קבלה נפלאה לרגע שלאחר המעידה הנקודתית

הרמב"ם מביא להלכה את הגמ' שכששוקלן את העוונות של האדם עם הזכויות, לא מחשבים את העוון הראשון ולא את השני אלא משלישי ואילך... אם נמצאו עוונותיו משלישי ואילך מרובם מזכויותיו, אז מצרפים גם את שני העוונות הראשונים... עד כאן... עכשיו ככה: כל פעם שלמדתי את הגמ' הזו, תמיד הפריע לי משהו... אני בטוח שגם כך...

נו... נראה אותך... מה מפריע לך ברמב"ם הזה??

הוי באמת... אם הייתי כזה צדיק שהיה לי כולא חמש עבירות, והרמב"ם היה מגיע לבשר לי שעשו לי ניכוי שליש ולא מחשיבים לי את שתי העוונות הראשונים... נו... יש פה בשורה טובה... אבל דחילאק... אתה יודע כמה לשון הרע'ם צברתי השנה?? לא יודע... זה נע בין 500 ל-5000... נו... אז הרמב"ם מקזז לי את השתים הראשונים?? נו... באמת...? זה כמעט לועג לרש... אז אין לי 500 לשה"ר, אלא 498...?? נו באמת??

כמה פעמים נכשלתי השנה בשמירת עיניים? לא משנה כמה פעמים... אז מה... מקזזים לי את הפעמיים הראשונות?? זה ממש לא מזיז ליצר הרע שלי... גם אם יעשו לי הנחה ויורידו לי את המאתיים עבירות הראשונות... הוא עדיין ישאר עם מספר מכובד של עבירות... אז מה הפשט בזה?? למה בכל זאת עושים עסק מהשתי עבירות הראשונות??

אז פתאום קלטתי שנדמה לי שהפשט הוא אחר לגמרי... (אל תסמוך עלי... תברר את זה בכוחות עצמך... כי אם אני צודק זה אגיוולדיג...)

העניין הוא כך: לכל אחד מאיתנו קרה במשך השנה וגם קורה כאן ועכשיו... מגיע הרגע הזה ש... שלא עמדת בניסיון... ונכשלת בלשון הרע... ובדרך כלל את תשים לב: כשכבר קורה ויש לי מעידה נקודתית ואני נכשל, גם אם בסוף אני אחזור בתשובה ואני אוכל את הלב, אבל זה לא יהיה ממש באותו רגע... בדרך כלל מעידה רוחנית גוררת תגובת שרשרת!!! אם כבר נכשלתי בלשון הרע... אז אני כבר ממשיך עם זה... ונכשל בעוד כמה וכמה לשון הרעם ואחר כך... אחר כך אני אחזור בתשובה... (אגב: זה נורמלי... זה מאוד טבעי ומוכר) אם יצאתי לנסיעה מחוץ לעיר... וקרה שנכשלתי בשמירת עיניים... גם אם אני אוכל את הלב ואני אחזור בתשובה, אבל ע"פ רוב בחצי שעה הקרובה זה ימשיך לקרות... יהיה פה מעידה אחת ארוכה... של דקות... שעות... ימים... (תלוי במצב הצבירה הרוחני שלי, או יותר נכון הנפשי שלי) ורק אחרי שרשרת דומיננטית של מעידות אז אני אתפוס את עצמי... ולמה?? למה זה ככה?? מסיבה פשוטה:

כל עוד אני בשליטה ואני מתגבר על עצמי... מה טוב!!! יש לי עניין לתפוס את העסק חזק!!! אבל ברגע שכבר קרחת לי הפלה ומעדתי מעידה אחת, אז כבר איבדתי את הרצף... התחושה היא שאני כבר במעידה, אז אין לי כבר כ"כ מה להפסיד... כי בלאו הכי אני כבר לא הרמטי... ואני בלאו הכי כבר מאוד לאכול את הלב... אז בתת הכרה כבר אין הרבה הבדל בין לאכול את הלב על מעידה אחת או על שתי מעידות... ואז כצפוי מגיעה המעידה השלישית והרביעית... ובסוף בסוף אני חוזר בתשובה... בעיקר בגלל ש'הסתיים האירוע', נגמרה הסיטואציה ואז מגיעים הנקיפות מצפון!!! אבל בשעת המעידה עצמה לא היה לי סיבה מספקת לבלום מיד כאן!!! לעצור את זה עד ההתחלה!!! האם מישהו מזדהה עם הניואנס הזה?? אין אחד שלא...

אז זהו!!! שבדיק על זה מגיע הרמב"ם ואומר: תקשיב טוב טוב:

הכי כדאי שלא תמעד!!! תשמור על עצמך ואל תגדר לשון הרע! תשמור על העיניים הכי חזק!!! והיה!!!! אם בכל זאת נכשלת פעם אחת... אני ממליץ לך לעצור את זה כאן ועכשיו! למה?? מה יש דווקא עכשיו? לוחש לך הרמב"ם: אם תעצור את זה כאן... לא מחשיבים לך את זה לחטא!!! אבל לא שמעתי בקול הרמב"ם ואחרי שכבר אמרתי לשה"ר אחד עסיסי, הייתי חתחחייב לומר עוד אחד... ושוב הרמב"ם דופק לי על הגב... אני מבין... היה לך פה שתי מעידות אחד אחרי השני... תשמע לי... תעצור פה... כן?? לעצור פה? למה?? אני כבר בלאו הכי נכשלתי בלשה"ר, בלאו הכי אני הולך להרגיש דפוק... ומי יודע כמה מצוות הפסדתי... אז זהו שלא!!! אומר הרמב"ם: אם אתה עוצר כאן ועכשיו אז אין! לא סופרים את זה... אתה עדיין נקי!!! עדיין לא היה פה כלום... ולמה לא היה פה כלום?? כי בשביל להיחשב בעל עבירה, אתה צריך חזקה של ג' פעמים, ועדיין לא הגעת לשלוש פעמים... ממילא אתה עדיין בטרם בעל עבירה... אם אתה אומר כאן נאחננו מאפסיים את המצב... שווה לך!!! הרי אם היינו מחזירים את הגלגל אחורה ועדיין לא ידברת לשה"ר... היית כעת מדבר?? לא!!! ולמה לא? כי אתה כבר אוכל את הלב על מה שדיברת... אז זהו! שעדיין לא מאוחר... אם אתה עוצר הרגע ומפסיק... אנחנו מוחקים את

הקובץ... לא נחשב לך... (מה פירוש לא נחשב? יש פה בן אדם שהוא באמצע לשה"ר והוא עוזב... הוא מפסיק, אז יש פה עדיבת החטא, ומוכרח שיש גם חרטה, אחרת למה שהוא לא ימשיך... אז מבחינתנו הפרשיה הסתיימה בלי להתיר עקבות, העקבות מתחילות להופיע מפעם שלישית ואילך)

ואם אכן זה הפשט ברמב"ם... זו עצה נפלאה מאין כמותה בהתמודדויות המוכרות לנו... כי... הרי קורה... לכל אחד מאיתנו יש את הרגע השובר הזה שאתה מוצא את עצמך מתקרב לגדר ו'בודק' אם אפשר לעשות שטויות ולעבור על הגבולות שה' נתן לנו... ומיד אח"כ מגיע חרטה והרגשה זיפתית... אאאוף... לא עמדת בזה... ואז כאמור: מתחיל השרשור של ה-אין לי מה להפסיד... כי אני בלאו הכי בנפילי...

אז זהו שלא!!!!!! אבל נחליט שמיהוים אני מקבל על עצמי לעשות מאמץ עליון לא לצבור שלוש מעידות בבת אחת!!! (כמובן שגם עבירה אחת אסור לעשות אבל כשקרה כבר ונכשלתי, עדיין יש לי מה להפסיד... כי נכון שנכשלתי... אבל אם זה יסתיים בפעם אחת ומיד חזרתי בתשובה הדף נשאר נקי... אז יש לי בשביל מה להתאמץ!!! זה לא כמו שעד היום חשבתי שאם כבר נפלתי אז אני כבר בפנים...

בא נתרגל את זה: בשבוע שעבר היית בחיזוק... לא נכשלת אפילו פעם אחת בשמירת עיניים!!! אבל היום... היית במצב רוח מודר... ואז נכשלת בראיה אסורה... בום!!! אאאוף... איזה מעצבן... נכשלתי... אם רגע אחד לפני כן, הייתי קולט שככה אני ארגיש, מסתמא לא הייתי נכשל... אבל זהו... נכשלתי... נו... וכעת מה?? אז עד היום זהו... משחררים גז... אני כמובן אחזור בתשובה, אבל כעת אני מתייצב במעידה...

אז לא!!! נכשלתי?? טעמתי את הטעם המר?? עדיין לא מאוחר! יש לי עדיין שייכות עם הנקיות הקסומה שהייתה לי עד עכשיו! אם אני עוצר את זה פה... הדף נשאר נקי! אה... אבל נניח שאני כעת שוב אתגבר, ואחרי חמש דקות שוב תהיה נפילה? בסיידר... אז יהיה פה סוכה שמלאה אויר פחות מג' טפחים... כל עוד אין פה לבדו של ג' טפחים אויר, יש פה פונטיאל של סוכה כשירה (כל עוד אין חמתה מרובה מצילתה)

כמובן שזה לא יכול להיות שיטתי!!! למעוד לסירוגין... כל עוד זה לא שיטתי, זה אין הכי נמי!!! אם על כל שתי מעידות יש שליטה על עצמי, אני באירוע אחר לגמרי! כי מי שקצת צבר ניסיון בהתמודדויות... החטא זה הסיפור הכי קטן... הסיפור הגדול הוא החוסר שליטה... תחושה של חוסר שליטה שם אותי ב'רשות אחרת', רשות שנקראת לצורך העניין 'סטרא אחרא', כל עוד יש לי מעידות ואף פעם אני לא משחרר אחיזה... אז יש פה משהו נקודתי שאינו זז משם עד שמחולק לו... מה פירוש? לא זדתי מהמעידה וכבר עזבתי את החטא... אני יכול בצדק לחזור הבייתה ולהרגיש שאני בסדר... כי נכון שהיו לי מעידות אבל תוך כדי הושגה שליטה... בא נדבר ככה... תאר לעצמך שאני שור המזיק!!! והבעלים של היה זונדל... ומידי כמה זמן הייתי יוצא לסבב של נגיחות... אם הייתי שור שמבין עניין... מה זונדל היה מבקש ממני??

ר' שמיל שורי היקר... תעשה טובה... גם אם החלטת לנגוח ולנגוף ולרבוץ ולבעוט... תעשה לי טובה... תשתדל שלא יהיה רצף של שלוש נגיחות צמודות כי אז אני מסתבך איתך... אתה נהיה לי שור המועד שמשלם מן העליה... לכן שורי האהוב... אם כבר עולה לך הג'אנאנא לראש... תעשה איתי חסד 'ותרחיק נגיחותיך', גם אם נגחת פעם אחת, ופעמיים, כעת תעשה הפוגה... כדי שיהיו התינוקות ממשמשים בו ואינו נוגח... ומקסימום אז תחזור ל'פעילות', הלוואי ולא... אבל גם אם כן, תעשה ביניהם הפסקה!!! ליתן ריווח בין פרשה לפרשה... נכון זה שזונדל האדון היה לוחש לי?? נו... למה?? כי שור המועד זה אירוע אחר לגמרי!!!

כל עוד מדובר בשור תם... אז יש פה תביעה נקודתית... אשמה נקודתית... אין פה טענה על ה'אישיות' כביכול של השור... הוא עדיין בחזקת שימור... רק תשים עליו עין... הוא קצת מתחיל להיות זחוח... אבל ברגע שהצטבר ג' פעמים... זהו! השור נהיה בעצם הוויתור שור המזיק... כך גם בעבירות... עדיף לא להיכשל בכלל בעבירות... אבל אם כבר נכשלת, כל עוד אתה לא צובר רצף של שלוש עבירות ביחד... ואתה מקדים לבלום ולעצור כאן ועכשיו... עצרת בזמן!!!! זה לא הגיע לריאות! ובינינו... זה גם מאוד מאוד מורגש... אתה בשליטה!!! בשמים לא סופרים את זה כעבירות... כי אתה עצרת רגע לפני שזה נכנס לפלומבא של בעל עבירה... עכשיו: שלא יהיו טעויות... כי מה קורה אם זה כן הגיע לשלוש פעמים? אז זהו! הלך עלי? לא!!! אם מעדת שלוש פעמים, אז יש פה עוון! יש פה כתם! וכעת מה שנדרש ממך זה לכנס מטבחון ולעשות תשובה ולהסיר את הכתם ושב ורפא לו... הכל בסדר... זה רחוק מלהיות בלתי הפיך... אבל מה שכן הפסדת פה זה שהשלוש פעמים הכניסו אותך למהלך!!! מהלך שאתה צריך כעת לצאת ממנו!!! זה כבר לא לעצור באותו רגע ולחתוך... אלא אתה צריך פה לשנס מתנים ולהחזיר את המשילות... כן... גם שור מועד שנגח ג' פעמים... אז לא אומר שהלך השור... גם שור מועד יכול לחזור לעצמות... אבל זה כבר יותר עבודה! אנחנו כבר באירוע של שור מועד שצריך לחזור לתמותו... אז כל זה ניתן לחסוך אם אתה יודע לעצור בפעם הראשונה או השניה...

אני חושב שזו עצה נפלאה וקבלה ליום הדין!!!

אני מקבל על עצמי שגם כשתהיה לי מעידה רוחנית... לא לצבור שלוש מעידות אחד אחרי השני... אני אתאמץ מאוד לעצור כאן!!! גם אם די ברור לי שאח"כ אני שוב אפול... אבל לכה"פ שלא יהיה לבדו...

ואם הגענו לכאן... אני חושב שזה עומק הסיפור ביוסף משיא...א...

הרי מה היה הסיפור?? שהוא היה יהודי מומר שנתנכרו מעשיו לאביו שבשמים, וכשהרומאים החריבו את בית המקדש, הם פחדו להיכנס להיכל והם חיפשו יהודי מומר שיעז להיכנס ואכן יוסף משיאננו נכנס והוציא את המנורה, ואז אמרו לו שזה לא בא בחשבון... הנכנס שוב ותוציא משוה אחר, ואז הוא הפתיע אותם וסירב!!! דיי שהכעסתי את בוראי פעם אחת, אני לא מוכן להיכנס שוב...

והרומאים התעקשו... אדוני: נכנסת פעם אחת, אין שום סיבה שלא תכנס פעם נוספת... והוא התעקש!! והם התעקשו!! ועינו אותו ביסורים והוא מת... מה טמון בסיפור הזה?? הרי יש פה שני צדדים שהעקשו עד הסוף... יש את יוסף משיאננו שהתעקש!!! טוב... זה מראה לנו כמה הניצוץ היהודי תמיד קיים וכו' וכו'... אבל אל תשכח שגם הרומאים התעקשו... השאלה היא: למה הם התעקשו? אם הוא לא רוצה, תכבדו את רצונו, תחפשו יהודי אחר שתכריחו אותו להיכנס?? אז לא... אלא מה רואים מכאן??

שהיה פה ויכוח!!! הרומאים טענו: אם נכנסת להיכל... אז זה מה שאתה!!! אתה יהודי מומר שמסוגל להיכנס להיכל ולקחת לעצמו את המנורה... אז תכנס שוב... ויוסף משיאננו עונה להם: לא!!! גם אם הכעסתי את בוראי פעם אחת ונכנסתי להיכל והוצאתי מנורה... זה עדיין לא מציב אותי במקום הזה! אני עדיין יכול לבלום כאן, ולהכריז שאני לא כזה, ואני לא מוכן להיכנס כי אני יהודי ירא שמים...

והרומאים לא הסכימו לקבל את הנוסחה הזו: מילא כל יהודי אחר, אנחנו לא נכריח אותך להיכנס להיכל, כי אנחנו מבינים לליבו... יודעים שהוא לא מסוגל לעשות כזה דבר, אבל אתה שכבר הוכחת שאתה מסוגל לעשות את זה, אז אתה יכול, ואם אתה מתעקש שלא להיכנס, אז אתה סתם מסרב... ועל הויכוח הזה הם סרקו בשרו והוא מת!!!

התברר שהוא צדק!!! כן... אפילו היה לי רגע של מעידה... ולא סתם מעידה אלא בקנה מידה ש-להיכנס להיכל ולהוציא מנורה... כמה שזה נורא ואיום!! אני יכול לעשות פה פוס פתאומי ולהחליט שזה לא קשור אליי!!! אני לא כזה! ואני באמת לא כזה! יש לי: יוסף משיאננו זה לא ר"א בן דורדיא... ר"א בן דורדיא חזר בתשובה, יוסף משיאננו אפילו לא חזר בתשובה על זה שהוא הוציא את המנורה... כי יש לך טעות!!! יוסף משיאננו לא מוציא מנורה מההיכל!!!! אה...

הוא הוציא??

נכון... הוא הוציא פעם אחת... אבל ראית מה קרה בפעם השנייה??

בפעם השניה סרקו בשרו במסרקות של ברזל והוא לא הסכים להוציא... אז יוסף משיאננו לא מוציא מנורה!!! יוסף משיאננו גילה לנו שגם אחרי שאתה עושה את המעשה הכי נפשע... אם אתה מרגיש רע ומר עם מה שעשית... יתכן שזה לא מאוחר!!! אתה יכול להקיש ביטול בזה שאתה עוצר כעת לפני הפעם השניה והשלישית... וכשעקב אבינו גיע ליצחק, יצחק יריח את ריח בוגדיו... ויגיד: אני מריח ריח גן עדן...

אז מהוים יש לנו קבלה נפלאה ליום הדין!!! גם אם חלילה קורה איזה מעידה, אני עוצר אותה לכה"פ לפני הפעם השלישית...